

des, at Omkostningerne, naar der i en Kommune er flere Kirkegaarde, kun lignedes paa det eller de Sogne, for hvilke vedkommende Kirkegaard er bestemt.

§ 4.

Naar Flertallet af Familiefædre, Enker og andre Personer med Husstand i en Sogmenighed ønsker Kirken opvarmet, og Kirkesynet, efterat Dnsket er det behørig meddelt, og efterat Tiendeieren har havt Leilighed til at ytre sig derom, finder, at det bør tages til Følge, er Tiendeieren forpligtet til at bære de dermed forbundne Omkostninger, forsaavidt Opvarmning ved saadanne Kaffelovne, som forekomme i Handel og Vandel, er tilstrækkelig til Tiendeiets Opnaaelse. Bestemmelsen af Kaffelovnenes og Storstenenes Størrelse, Indretning og Plads er overladt Kirkesynet, der dog ikke kan stille Fordringen høiere, end at Varmegraden i Kirken maa kunne forhøies 6 Grader R., maalt for og efter Opfyringen.

§ 5.

Hvor Tiendeieren ikke er villig til at afholde Beføstningerne ved Anskaffelse af Brændsel og øvrige Foranstaltninger ved Kirkens Opvarmning paa de almindelige Søn- og Helligdage, tilveiebringes Midlerne hertil ved frivillige Sammenstøb. Naar Kirken benyttes udenfor de almindelige Søn- og Helligdage samt de Sognedage, paa hvilke Gudstjeneste i sædvanlig Form bliver afholdt i Medfør af Lov af 25de Marts 1872 § 1, og Opvarmning forlanges, bliver Betaling herfor at erlægge af den, der vil benytte Kirken. Denne Betalings Størrelse fastsættes aarlig af Kirkeværge, der besørger Indsamlingen af de øvrige Pengemidler, foranstalter Opfyring og Kaffelovnenes Pasning samt aflægger aarligt offentligt Regnskab. Hvor en Kirkeværge ikke findes, vælger vedkommende Kommunes Bestyrelse en i Nærheden af Kirken boende Mand til at varetage de ovennævnte Forretninger.

§ 6.

Naar Menigheden ønsker en mere fuldstændig Varmeindretning end ovenanført, kan Tiendeieren ikke modsætte sig Saadant, men han er ikke pligtig at bidrage til Omkostningerne ved dens Tilveiebringelse og Vedligeholdelse ud over det Beløb, som efter Kirkesynets Skøn vilde medgaa til at anskaffe og holde i brugbar Stand de til Kirkens Opvarmning fornødne Kaffelovne.

§ 7.

Ved de i denne Lov omhandlede Arbejder kan Tiendeieren ikke kræve Vgt eller Arbejde af Sogneboerne.

§ 8.

De i de foregaaende Paragrafer for Tiendeiernes Vedkommende givne For skrifter komme ogsaa til Anvendelse med Hensyn til Bestyrelserne for Kirker, der eie sig selv. Dog kan Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet paa Andragende derom meddele Samtykke til, at de i § 3 omhandlede Omkostningers hele Beløb og de i § 5 ommeldte Udgifter ved Anskaffelse af Brændsel og øvrige Foranstaltninger ved Kirkens Opvarmning afholdes af den paagældende Kirkes egne Midler, naar den skønnes at være saa formuende, at den er istand til at overtage saadan Byrde.

§ 9.

Hvor samtlige Tiendehdere tillige ere Tiendeiere, skulle Omkostningerne, der ere forbundne med Opfyldelsen af de dem i Følge nærværende Lov paahvilende Forpligtelser, udredes af Kommunens Kasse. Forsaavidt Udgiften hidrører fra Anskaffelse af Kaffelovne m. m., ere de Beboere, som for Kommunalbestyrelsen oplyse, at de ikke ere Medlemmer af Folke-